

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 17. Mandata ad Archiepiscopum Rotomagensem & Episcopum
Nivernensem missa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

steriis Sanctæ Trinitatis & Incarnationis, additis Testimoniis non solum ex illis, quos Soldanus habebat, sed etiam ex omnibus S. Scripturæ Libris, confirmata. Verum certa non invenimus argumenta, hunc Summi Pontificis conatum congruum fructum fuisse secutum.

Sæcul. XII.
A.C. 1169.

§. XVII.

Mandata ad Archiepiscopum Rotomagensem, & Episcopum Nivernensem missa.

Postquam Vivianus Nuncius Romam rediisset, Alexander Papa plenissime edoctus, quæ inter Regem Angliæ & Archiepiscopum Cantuariensem, inprimis in Colloquio Montis Martyrum acta fuerant, intellexit, hunc Principem metu Censurarum Ecclesiasticarum ad implenda promissa sua esse compellendum. Quare, novis mandatis ad Rotruvium Archiepiscopum Rotomagensem & Bernardum Episcopum Nivernensem missis, 5. ep. 3. ambobus præcipit; intra mensem post acceptam hanc Epistolam ad Regem simul irent, monerentque, ut Archiepiscopo pacem, & plenam securitatem concederet, ad osculum reciperet, tam ipsi quam ipsius Familiaribus & amicis omnia Bona restitueret, & Præsulem ad Ecclesiam suam redire permetteret. His subiungit

Sæcul. XII. jungit Papa: *Si Rex post hanc admonitionem intra quadraginta dies, quæ nobis promisit, non perficiat, sententiam Interdicti in omnes ejus Ditiones citramarinas pronunciabit, & solo Baptismo infantum excepto, ac etiam Penitentia moribundorum, nullum officium Ecclesiasticum administretur. Postquam pax fuerit secuta, illud quoque Regem monete; perversas consuetudines maxime vero illas, quas novissime introduxit, aboleat. Quod si facere recuset, rem ad nos deferat. Si spes certa concordia vobis affulgeat, potestas vobis sit omnes excommunicatos absolvendi, ea conditione, ut si Pax non sequatur, excommunicationis nodo iterum constringantur. Si Rex editi juramenti prætextu ad dandum Archiepiscopo pacis osculum adduci non possit, hortamini Præsulem, ut satis ei sit, hoc osculum a Principe Regis filio accipere. Hæc Epistola Beneventi decima nona Januarii anno millesimo centesimo septuagesimo data est. Ceterum Alexander Papa in hoc pacis negotio opera Archiepiscopi Rotomagensis uti voluit, ne Rex Angliæ objiceret, quod hujusmodi mandata in Ditionibus suis perficienda exteris hominibus commisisset. Verumtamen Episcopo Nivernensi secreto injunxit, ut solus omnia exequeretur, si Archiepiscopus Rotomagensis unacum*

5. ep. 6.

unacum ipso ea effectui dare vel nolle, vel non posset. Papa ipsum Regem Angliæ, quod hæc mandata misisset, data Epistola certiore fecit. Præterea de hac re Episcopis Provinciæ Cantienfis, Archiepiscopo Eboracensi ejusque Suffraganeis scripsit. Epistolæ vero decima octava Februarii datæ sunt.

Sæcul. XII.
A.C. 1170.

5. ep. 1.

5. ep. 7.

5. ep. 8.

Inter hæc ad Romani Pontificis aures pervenit, Regem Angliæ istud jam moliri, ut Henricus filius ejus primogenitus ab Archiepiscopo Eboracensi coronaretur, non absque injuria Archiepiscopi Cantuariensis, cui pro more antiquo consecrandi Reges Angliæ jus erat. Papa igitur datis ad Rogerium Archiepiscopum Eboracensem aliosque Angliæ Episcopos literis prohibet, nisi pœnam Depositionis sustinere mallent, ne quidquam vel opere vel consilio ad coronationem conferrent, quamdiu Thomas Archiepiscopus in exilio versaretur. Huic Epistolæ dies vigesima sexta Februarii apposita. Papa Thomæ quoque scripsit, prohibens, ne ipse Principem consecraret, aut licentiam daret, qua id ab alio fieret, nisi coronandus prius juramento se obligaret, quo se Reges de more Ecclesiæ Cantuariensi devincirent, & nisi omnes ab onere servandi consuetudines suas atque a juramento novissime exacto absolveret. Ipse Thomas has

literas

4. ep. 42.

4. ep. 43.

Sæcul. XII. literas a Curia Romana dari petierat,
 A.C. 1170. quas deinde acceptas ad Robertum Episcopum Vigorniensem, Suffraganeum suum, direxit, præcipiens, ut eas Archiepiscopo Eboracensi ceterisque Episcopis exhiberet, prohiberetque Summi Pontificis nomine, ne Principem ungerent. Thomas præterea hac 'de re ad omnes Episcopos Angliæ & Cambriæ ac speciatim ad Episcopum Wintoniensem scripsit.

4. ep. 44.

4. ep. 45.

§. XVIII.

S. Godericus Eremita.

Sub idem tempus Thomas quemquam suorum in Angliam misit, qui Godericum Eremitam celeberrimum, dono Prophetiæ præditum, consuleret. Godericus erat vir simplex & illiteratus, egenis parentibus natus, qui juvenilibus annis navigationi & mercaturæ aliquamdiu operam dederat. Relicto deinde Sæculo, Romam, Hierosolymamque pie nudis pedibus peregrinatus, & tandem in patriam reversus, in quadam eremo, quæ *Finchale* dicebatur, prope Dunelmum sedem sibi elegit, ubi modicum agrum excolens, & sibi & supervenientibus hospitibus alimenta parabat. Monachi Ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, cognita ejus vitæ puritate, cuidam Seniorum suorum munus injunxerunt, ut

vit. Boll. 21.
 Maji. to. 16.
 p. 68. c. 6.

statu-